

Вела Велика, ми да ме чека. *B.* 273. 4) служу: Да станиме сите ка-
лугери, Дене поще бога да молиме, Да пешме свъта Литургия. *M.* 48.
Пъна вода (святая вода (син. бабина вода)): Баба-та донася въ
едно котле (мъдниче) отъ попъ пъенъ водъ (бабинъ водъ), и състъ пеш
поръсва отроче-то, лъхусъ-тъ—. Ч. 2. Формы западных болгарскихъ
говоровъ: Църква мете и си песен пое...си песен поеш. *Пе.* 1884.
XII. 115. (Кюстендил.): Славей стои песень поб. *ib.* 117. (Пиянечко).
Дека петель не пое, дека ягне не бле. *B. E. Люб.* 28. Тебе поемъ
соколе, Тебе поемъ, Бога хвалемъ. *B.* 300. **Пеянъ** начитанный (*Мак.*):
Се собрали учени и пеяни; умни и разумни людие, за да разбереетъ
зашто ли терезията со гла'ата нестаивитъ? *Ш. III. 18. Пъение* с. с.
пѣніе: Учатъ четение, писание и пѣніе българска литургия. *Пе.* VII. 424.

Пиварница с. ж. пивоваренный заводъ. *L. D.* 1874 р. 122. *и*
Пивница с. ж. кабакъ: Великий Кралъ Миланъ Измѣтка се
пияцъ Извъ царска пивница. *B. Сливн.* 34. А га ми слушать, малеле,
Моминъ пу пиорѣлки нье, Юнаци на пивницы нье. *Ч. 321. и*

Пиво с. с. пиво: Пијатъ пиво. *Пс.* 1884. IX. 95. *и* винафон
Пивъкъ, Пивка, Пивко пр. вкусный для питья: Е пакъ не
е ли доста пивко вино-то ми? попиталъ единъ кръчмаръ гостеника си.
L. D. 1871 р. 204. Колко-то за студенъ-тъ водъ, нещ отъ 6° и б доль
не можемъ да кажемъ пивкъ. *L. D.* 1874 р. 58. *и* винафон

Пизма с. ж. (н. греч. πέσμα) непріязнь: Отъ наволъ Стоянъ си
умрелъ—Бѣла Бояна не дойде, На уморъ пизма держала. *M.* 187. Де-
войче, море девойче! Девойче, златно цумричче! Край мене вжрвишъ
не зборвишъ; Що пизма держишъ со мене? *M.* 350.

Пизміже ил. дл. вражду, пытаю непріязнь: Колку и да ти се
мили приятелите, а братъ ти не ти є миль; колку и да се любишъ со
ними, а со брата ти се пизмишъ. *Ш. III. 97.* *и* винафон

Пиянечко,—ешко имя соб. название мытаря (въ Средней Ма-
кедонии). *Пс.* 1884. X. 30. *ib.* XII. 118. **Пинчанка** с. ж. женщи-
на или девушки изъ Пиянечко: Милке Разложанке, Млада пинчанке!
Разболе се Милка, Отъ теплата болесть, Отъ велика чума. *B.* 295.

Пикаш ил. дл. мочусь: На диканъ отгорѣ сѣдѣть дѣца, конъ ка-
ржъ золове съ устенъ и върдѣть та подлагѣть купани волъмъ, кога
ще сѣржъ или пикашъ, да ся не замазвѣть и подмохрѣть класове.
Пк. 58*). Това има и пословица „ты пикашъ еще на рѣпъ, или на
лопушъ“, т. е., не си еще опытенъ. *Пк.* 61. (*Мак.*) Подъ стреха (ка-
па'ица) или подъ древо, а по'ике подъ орефъ, прости-те людие не се
мочаетъ (не пикашъ) и не спиаетъ, за да не нагазеетъ (налетята) на
отнадворите или, какошко ги велеетъ во Кукушъ, на вѣнкашлиите